

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8005/2025
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анђелка Шакић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иштван Ђери, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 522/24 од 20.02.2025. године, у седници већа одржаној 13.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 522/24 од 20.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 522/24 од 20.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П768/22 од 20.02.2024. године, ставом првим и другим изреке, прецизирани тужбени захтев тужиоца је делимично усвојен и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 39.502,85 динара, са законском затезном каматом од 13.09.2021. године, до коначне исплате. Ставом трећим изреке, тужбени захтев тужиоца, преко досуђеног износа од 39.502,85 динара, па до траженог износа од 49.378,56 динара (за разлику од 9.875,71 динар) са законском затезном каматом у овом делу почев од 13.09.2021. године до дана исплате је одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 38.967,70 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 522/24 од 20.02.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца и жалба туженог су одбијене а првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, захтев тужиоца и захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка су одбијени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Правноснажном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу накнади материјалну штету, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама материјалног права, чл. 154. став 1, 155, 158, 185. и 186. Закона о облигационим односима. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Наводима ревизије тужилац оспорава и одлуку о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора, због чега нема потребе за одлучивањем о ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе имајући у виду да судови о трошковима поступка одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којим је регулисање одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.08.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 9.875,71 динар.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић